

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

24 ספטמבר 2020

תלהמ"מ 68199-02-20 נ.א.נ' א.א.

כב' השופטת מיכל דבירי-רוזנבלט	בפני
נ.א. ע"י עוה"ד אלעד זמיר	תובעת
נגד	
נ.א. ע"י עוה"ד אושרית ברור טפר	נתבע

מיני-רציו:

* כאשר כבר ניתנה בביהמ"ש החלטה בדבר פירוק השיתוף בנכס לאלתר, ואף ניתנו הוראות ביצוע לאלתר, יש קושי עם החלטת ביה"ד הרבני בדבר מדור ספציפי שניתנה לטובת האיש. נוכח קושי זה, ביהמ"ש אינו מוצא כי קיימת לעת הזו החלטה תקפה השוללת תוקפה של החלטתו לעניין פירוק השיתוף בבית הצדדים, או מעכבת אותה כדין, ועל כן ביהמ"ש מורה כי יש להמשיך ולבצע אותה ללא כל עיכוב.

* משפחה – מדור – סמכות

* משפחה – בית-המשפט לענייני משפחה – סמכות

* משפחה – בית-הדין הרבני – סמכות

.

במסגרת תובענה רכושית, ניתנה במעמד הצדדים החלטת בימ"ש זה לעניין פירוק השיתוף באופן מיידי, בדירת הצדדים. טענות האיש כי יש לעכב את ההליך עד לאחר הכרעת ביה"ד הרבני בנושא שלום-בית נדחו. לאחר החלטה זו, ובעקבותיה, פנה האיש אל ביה"ד הרבני והאחרון נתן צו למדור ספציפי, לטובת האיש. מכאן בקשה זו בגדרה מבקשת האשה לקבוע כי הסמכות בעניין רכוש הצדדים נתונה לבימ"ש זה, וכי ביה"ד הרבני אינו רשאי לתת צו המעכב את הליכי הפירוק אשר ביהמ"ש כבר הורה עליהם.

.

ביהמ"ש לענייני משפחה קיבל את הבקשה מהטעמים הבאים:

אין חולק בדבר סמכותו העקרונית של ביה"ד הרבני ליתן צו למדור ספציפי במקרים המתאימים, ומשעה שניתן צו כאמור, יכבד ביהמ"ש את הצו – ויעכב ביצועם של הליכי פירוק שיתוף ביחס לאותה דירה אשר לגביה ניתן הצו. אין מניעה לברר תובענה לפירוק שיתוף בנכס תוך כיבוד הצו שנתן ביה"ד הרבני, והדבר יבוא לידי ביטוי בכך שביצוע פירוק השיתוף הלכה למעשה יעוכב ויידחה כל עוד הצו למדור ספציפי עומד בתוקפו.

גם בנסיבות שבהן הוגשה קודם תביעה לפירוק שיתוף וביהמ"ש כבר נעתר לבקשה באופן עקרוני, אך קבע שביצוע הפירוק בפועל ייעשה בשלבים מאוחרים יותר - גם בנסיבות אלו אין לראות בצו ביה"ד

הרבני בדבר מדור ספציפי משום החלטה המתערבת בהליכים בביהמ"ש לענייני משפחה, אף אם הצו של ביה"ד הרבני ניתן לאחר החלטת ביהמ"ש המורה על פירוק שיתוף בנכס.

אלא, שבענייני המקרה שונה. בענייננו, בביהמ"ש ניתנה החלטה לפירוק השיתוף בנכס, אך בניגוד להלכת גולדמברג – לא נקבע בה שפירוק השיתוף ייעשה בשלבים מאוחרים יותר, אלא היפוכו של דבר: ניתנו הוראות לביצוע פירוק השיתוף לאלתר ותוך דחייה מפורשת של בקשת האיש לעכב את פירוק השיתוף בשל ההליכים המקבילים בביה"ד הרבני.

בנסיבות אלו, כאשר כבר ניתנה בביהמ"ש החלטה בדבר פירוק השיתוף בנכס לאלתר, ואף ניתנו הוראות ביצוע לאלתר, יש קושי עם החלטת ביה"ד הרבני בדבר מדור ספציפי שניתנה על רקע המצב המשפטי המתואר.

בימ"ש זה אינו יושב כביה"ד הגבוה לצדק או כביה"ד הרבני הגדול לערעורים, ומשכך אינו מוסמך לקבוע מסמרות בדבר סמכות או חריגה מסמכות של ביה"ד הרבני בהחלטותיו. עם זאת, נוכח הקושי הנ"ל בהחלטת ביה"ד הרבני, ביהמ"ש אינו מוצא כי קיימת לעת הזו החלטה תקפה השוללת תוקפה של החלטתו לעניין פירוק השיתוף בבית הצדדים, או מעכבת אותה כדין, ועל כן ביהמ"ש מורה כי יש להמשיך ולבצע אותה ללא כל עיכוב.

נוכח קבלת הבקשה, ובשים לב אף להתנהלותו חסרת תום הלב של האיש, הוא חויב בהוצאות לטובת האישה בסך של 1,000 ₪.

החלטה

1. במסגרת תובענה רכושית, ניתנה ביום 27.7.2020 במעמד הצדדים החלטתי לעניין פירוק השיתוף בדירת הצדדים. אף ניתנו לצדדים הוראות אופרטיביות לביצוע פירוק השיתוף **באופן מיידי**, ותוך דחיית טענות האיש כי יש לעכב את ההליך עד לאחר הכרעת בית הדין הרבני בנושא שלום בית.

2. לאחר החלטה זו, ובעקבותיה, פנה האיש אל בית הדין הרבני, במסגרת תובענה המתנהלת בין הצדדים בפניו, בבקשה בהולה – בבקשתו ציין את ההחלטה שניתנה לפירוק השיתוף, הסביר שבית המשפט סירב לעכב את ההליך, והוסיף שמכוח ההחלטה המיידית האישה אכן התחילה להציג את הדירה בפני קונים ובפני מתווך.

3. בעקבות בקשתו של האיש, ועוד באותו היום (29.7.2020), וללא שמיעת עמדת האישה, ניתנה החלטת בית הדין הרבני, כדלקמן: **"לאחר שמיעת ב"כ האיש, ביה"ד מורה על צו למדור ספציפי, לטובת האיש. הצו יהיה בתוקף עד להחלטה אחרת של ביה"ד. על ב"כ האישה להגיב לבקשה האיש מתאריך 29.7.2020 בתוך 30 ימים"**.

4. הבקשה שבפניי הינה מטעם האישה (10.8.2020) ובה עתרה, בעקבות החלטת בית הדין הרבני הנוכחת, לקבוע כי הסמכות בעניין רכוש הצדדים נתונה לבית משפט זה, וכי בית הדין הרבני אינו רשאי לתת צו המעכב את הליכי הפירוק אשר בית המשפט כבר הורה עליהם.

5. בתגובת האיש (10.9.2020) נטען כי בית הדין כלל לא התערב בהחלטת בית המשפט אלא רק עיכב את ביצועה עד החלטה אחרת, אין בכך ביטול ההחלטה או פגיעה בסמכותו של בית המשפט לדון בנושאי הרכוש – אשר אין מחלוקת כי מצויה היא בידי בית המשפט. ככל שההחלטה אינה לרוחה של האישה היא צריכה לפנות להליכי ערעור על החלטת בית הדין הרבני ולא לפנות בהליך זה אל בית המשפט.

החלטה

6. אין חולק בדבר סמכותו העקרונית של בית הדין הרבני ליתן צו למדור ספציפי במקרים המתאימים, ומשעה שניתן צו כאמור, יכבד בית המשפט את הצו – ויעכב ביצועם של הליכי פירוק שיתוף ביחס לאותה דירה אשר לגביה ניתן הצו. אין מניעה לברר תובענה לפירוק שיתוף בנכס תוך כיבוד הצו שנתן בית הדין הרבני, והדבר יבוא לידי ביטוי בכך שביצוע פירוק השיתוף הלכה למעשה יעוכב ויידחה כל עוד הצו למדור ספציפי עומד בתוקפו. הדברים ידועים, ונקבעו בשורה של הלכות (ור' למשל [בג"צ 304/04](#) יאיר נ' בית הדין הרבני האזורי) [פורסם בנבו].

גם בנסיבות שבהן הוגשה קודם תביעה לפירוק שיתוף ובית המשפט כבר נעתר לבקשה באופן עקרוני, אך קבע שביצוע הפירוק בפועל ייעשה בשלבים מאוחרים יותר – גם בנסיבות אלו אין לראות בצו בית הדין הרבני בדבר מדור ספציפי משום החלטה המתערבת בהליכים בבית המשפט לענייני משפחה, אף אם הצו של בית הדין הרבני ניתן לאחר החלטת בית המשפט המורה על פירוק שיתוף בנכס ([בג"צ 207/04](#) גולדמברג נ' גולדמברג) [פורסם בנבו].

7. אלא, שבעניינו המקרה שונה. בעניינו, בבית המשפט ניתנה החלטה לפירוק השיתוף בנכס, אך בניגוד להלכת גולדמברג – לא נקבע בה שפירוק השיתוף ייעשה בשלבים מאוחרים יותר, אלא היפוכו של דבר: ניתנו הוראות לביצוע פירוק השיתוף **לאלתר**, הראשונה שבהן הוראה לצדדים לנסות למכור את הנכס בכוחות עצמם למשך 3 חודשים החל ממועד מתן ההחלטה (החלטה שניתנה במעמד הצדדים), ואילך. לא זו אף זו – החלטת בית המשפט ניתנה תוך דחייה מפורשת של בקשת האיש לעכב את פירוק השיתוף בשל ההליכים המקבילים בבית הדין הרבני.

8. כפי שתואר בבקשת האיש לבית הדין הרבני – האישה אכן החלה מייד בביצוע ההחלטה, ועל פי הוראת בית המשפט, והציגה את הדירה לקונים ולמתווך.

9. בנסיבות אלו, כאשר כבר ניתנה בבית המשפט החלטה בדבר פירוק השיתוף בנכס לאלתר, ואף ניתנו הוראות ביצוע לאלתר, אומר בזהירות שיש קושי עם החלטת בית הדין הרבני

בדבר מדור ספציפי שניתנה על רקע המצב המשפטי המתואר (ור' [ע"א 2626/90](#) ראש חודש נ' ראש חודש [פורסם בנבו]; [תמ"ש 20100/04](#) [פורסם בנבו] (27.11.2007)). בשעה שנתן בית הדין הרבני את החלטתו כבר היתה הוראה מחייבת ותקפה לביצוע מידי של הליכי פירוק השיתוף.

10. בית משפט זה אינו יושב כבית הדין הגבוה לצדק או כבית הדין הרבני הגדול לערעורים, ומשכך אינו מוסמך לקבוע מסמרות בדבר סמכות או חריגה מסמכות של בית הדין הרבני בהחלטותיו. עם זאת, נוכח הקושי בהחלטת בית הדין הרבני, עליו הצבעתי לעיל, אזי בית המשפט אינו מוצא כי קיימת לעת הזו החלטה תקפה השוללת תוקפה של החלטתו מיום 27.7.2020, או מעכבת אותה כדין, ועל כן בית המשפט מורה כי יש להמשיך ולבצע אותה ללא כל עיכוב.

11. אציין, כי האיש עצמו לא עתר לבית המשפט המחוזי בהליכי ערעור על החלטת בית המשפט מיום 27.7.2020, אלא עקף זאת באמצעות פניה לקבלת סעד נוגד מבית הדין הרבני. משכך, יש חוסר תום לב בדרישתו כיום מן האישה כי ככל שהחלטת בית הדין הרבני אינה לרוחה אזי מחובתה לפנות בהליכי ערעור בלבד, ואינה רשאית לפנות לבית המשפט, שעה שכך פעל בעצמו.

12. נוכח העיכוב שנגרם בהליכי המכירה, אני מורה כי ניסיון מכירת הנכס בידי הצדדים יחודש לאלתר, ויימשך למשך 3 חודשים החל מהיום (עד יום 23.12.2020). יתר חלקי ההחלטה מיום 27.9.2020 ללא שינוי. לפיכך טרם בשלה העת למינוי כונס נכסים ויש למצות הליכי מכירה באמצעות הצדדים עצמם.

נוכח קבלת הבקשה, ובשים לב אף להתנהלותו חסרת תום הלב של האיש, הוא מחוייב בהוצאות לטובת האישה בסך של 1,000 ₪ שישולמו לה בתוך 30 ימים, ולאחר מועד זה יישא הסכום הפרשי הצמדה וריבית כחוק.

ההחלטה מותרת בפרסום לאחר השמטת פרטים מזהים.

ניתנה היום, ו' תשרי תשפ"א, 24 ספטמבר 2020, בהעדר הצדדים.

מיכל דבירי רוזנבלט 54678313

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)